

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 961/2522

บริษัท สินสวัสดิ์ประกันภัย จำกัด
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซลล์พรานนุก กับพวก

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 561, 562, 863, 880
ป.วิ.พ. มาตรา 55

พ.เป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์คันหนึ่งจากบริษัทส.ผู้ให้เช่าซื้อโดยมีต. เป็นผู้ชำระค่าเช่าซื้อ และพ. ได้เอาประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวไว้กับโจทก์โดยสลักหลังกรมธรรม์ให้บริษัท ส. เป็นผู้รับประโยชน์ในกรณีที่รถยนต์หาย พ. ในฐานะคู่สัญญาตามสัญญาเช่าซื้อยอมมีสิทธิที่จะยึดถือและใช้ประโยชน์ ตลอดจนต้องรับผิดชอบในความสูญหายหรือบุบสลายอันเกิดแก่รถยนต์ที่เช่าซื้อ และเมื่อใช้เงินครบถ้วนตามสัญญาเช่าซื้อแล้วรถยนต์นั้นยอมตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ พ. หรือถ้าเลิกสัญญาเช่าซื้อกัน พ. ก็มีหน้าที่ ต้องส่งมอบรถยนต์คืนให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อในสภาพเดิม ดังนี้ พ. ผู้เช่าซื้อยอมเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ เมื่อรถยนต์ดังกล่าวหายไปเพราะการกระทำของจำเลย โจทก์ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว ย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประโยชน์ที่จะฟ้องจำเลยให้รับผิดชอบได้

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์โตโยต้าหมายเลขทะเบียน ก.ท.ภ. 9185 มีเงื่อนไขว่า หากรถผู้เอาประกันหายโจทก์ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันเป็นเงิน 50,000 บาท จำเลยที่ 1 ได้รับฝากรถยนต์คันดังกล่าวไว้จากนายตีคนขับโดยเสียค่าฝากให้แก่จำเลยเดือนละ 100 - 150 บาท นายตีได้ส่งมอบรถยนต์ให้จำเลยที่ 1 เก็บรักษาไว้โดยจัดสถานที่ให้จอดในบริเวณปั้มน้ำมันของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 ได้ประพาศติผิดสัญญาฝากทรัพย์ไม่ใช้ความระมัดระวังและฝีมือเพื่อสงวนทรัพย์สินนั้นเสมือนเช่นวิญญูชนจะพึงปฏิบัติโดยพฤติการณ์ดังนั้น หรือเสมือนเช่นเคยประพาศติในกิจการของตนเองเป็นเหตุให้รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ก.ท.ภ.9185 ถูกคนร้ายลักไป ไม่สามารถคืนให้แก่ผู้ฝากได้ โจทก์ในฐานะผู้รับประกันจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่ารถยนต์ที่หายไปให้แก่ผู้เอาประกันเป็นเงิน 50,000บาท โจทก์จึงรับช่วงสิทธิมาฟ้องคดีนี้ จำเลยที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการจำเลยที่ 1 ไม่จำกัดความรับผิด จึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ในฐานะส่วนตัวด้วย

ทั้งสองให้การว่า สัญญาประกันภัยตามเอกสารท้ายฟ้องไม่มีผลผูกพันคู่สัญญาเพราะผู้เอาประกันมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ นายตีเคยมาเช่าที่จอดรถและเสียค่าเช่าเป็นรายวัน ในใบเช่าที่ระบุไว้แล้วว่าหากมีการเสียหายกับรถของผู้เช่าที่หรือรถหายจำเลยไม่รับผิดชอบ ทั้งนายตีมิได้ส่งมอบรถยนต์ไว้กับจำเลยดังฟ้อง กับต่อสู้ในข้ออื่นอีกหลายประการ

ชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 50,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยให้แก่โจทก์
จำเลยทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาในข้อกฎหมายที่ว่า สัญญาประกันภัยท้ายฟ้องไม่ผูกพันคู่สัญญาเพราะผู้เอาประกันมิได้มีส่วนได้เสียหรือไม่

ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า นายพยอมเป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ก.ท.ภ. 9185 จากบริษัทสยามเครดิต จำกัด ผู้ให้เช่าซื้อ โดยมิใช่ผู้ชำระค่าเช่าซื้อ และนายพยอมเป็นผู้เอาประกันภัย

รถยนต์ดังกล่าวไว้กับโจทก์โดยคู่สัญญาตกลงสลักหลังกรมธรรม์ว่า กรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้หาย ให้บริษัทสยามเครดิต จำกัด เป็นผู้รับประโยชน์ แล้ววินิจฉัยว่านายพยอมเป็นผู้เช่าซื้อแม้นายดีเป็นผู้ชำระค่าเช่าซื้อ แต่นายพยอมในฐานะคู่สัญญาตามสัญญาเช่าซื้ออยู่ก็มีสิทธิที่จะยึดถือและใช้ประโยชน์ ตลอดจนต้องรับผิดชอบในความสูญหายหรือบุบสลายอย่างใดอันเกิดแก่รถยนต์ที่เช่าซื้อ และเมื่อใช้เงินครบถ้วนตามสัญญาเช่าซื้อแล้วรถยนต์นั้นย่อมตกเป็นกรรมสิทธิ์แก่นายพยอม หรือถ้าเลิกสัญญาเช่าซื้อกับนายพยอมก็มีหน้าที่ต้องส่งมอบรถยนต์คืนให้แก่บริษัทสยามเครดิต จำกัด ผู้ให้เช่าซื้อในสภาพเดิมนายพยอมผู้เช่าซื้อจึงมีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ และเมื่อรถยนต์คันดังกล่าวหายเพราะการกระทำของจำเลย โจทก์ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้วโจทก์ย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประโยชน์ที่จะฟ้องจำเลยให้รับผิดชอบได้

พิพากษายืน

(สมบัติ วัลताल - ทวี กสิยพงศ์ - สุไพศาล วิบูลศิลป์)